

XXI TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Js66 ,18-21)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Nii ütleb Issand: "Mina tunnen nende tegusid ja mõtteid, ometi tulen ma koguma kõiki rahvaid ja rahvusi. Ning nad tulevad ja näevad minu auhiilgust. Ja ma teen neile ühe tunnustähe: ma saadan nende hulgast - pääsenute hulgast - saadikuid rahvaste juurde Tarsisesse ja Puudi, Luudi ja Meesekisse, Rossi ja Tuubalisse, Jaavanisse ning kaugetele saartele, kus pole minust kuulnud ega nähtud minu auhiilgust. Ja nad kuulutavad rahvaste keskel minu auhiilgusest, ning toovad kõik teie vennad kõigi rahvaste keskel nagu ohvrianni Issanda ette - hobuste ja vankritega, kandetoolide, hobueeslite ja kärmete kaamelitega. Nad tulevad mu pühale mäele Jeruusalemma," ütleb Issand, "nagu Iisraeli lapsed toovad roahvri puhastes astjates Issanda kotta. Ja nendegi hulgast ma võtan preestreid ja leviite."

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps117 ,1-2 R:Mk 16,5)

R: Minge kogu maailma ja kuulutage evangeeliumi.

Kiitke Issandat, kõik rahvad,
ülistage teda, kõik rahvahõimud.

R:

Sest vägev on tema halastus meie üle
ja tema ustavus püsib igavesti.

R:

(Teine lugemine He12 ,5-7.11-13)

Lugemine kirjast heebrealastele:

Te olete unustanud manitsuse, mis teile nagu lastele ütleb: "Mu poeg, ära pane halvaks Issanda karistust ja ära pöördu kõrvale, kui ta sind noomib. Sest keda Issand armastab, seda ta karistab ja lööb vitstega iga poega, kelle ta vastu võtab. Taluge karistust kasvatuseks; Jumal kohtleb teid kui poegi, sest mis poeg see on, keda isa ei kasvata. Ükski kasvatamine, kui see kestab, ei tee rõõmsaks, vaid kurvaks, aga pärast kannab see õigluse ja rahu vilja neile, kes seeläbi on õpetust saanud. Sellepärast, ajage sirgu rammestunud käed ja nõrgaks läinud põlved, tehke sirgeks oma teed, et lonkaja ei väänaks oma jalga, vaid saaks terveks."

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Ef 1,17-18)

Halleluuja. Jumal, meie Issanda Jeesuse Kristuse Isa, valgustagu teie südame silmi,
et te mõistaksite, millises lootuses teid on kutsutud. Halleluuja.

(Evangeelium Lk13 ,22-30)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Teel Jeruusalemma rändas Jeesus linnast linna ja külast külasse ning õpetas. Ja keegi küsis tema käest: "Issand, kas neid, kes pääsevad, saab olema vähe?" Aga tema vastas: "Püüdke kõigest väest, et teie läheksite sisse kitsast uksest, sest paljud - ütlen ma teile - üritavad, aga ei suuda. Sest sellest ajast peale, mil kojaisand on üles tõusnud ja ukse riivi pannud, jääte teie õue seisma, koputama ja ütleva: "Issand, ava meile!" Aga tema vastab teile: "Mina ei tunne teid, kust te olete tulnud." Siis te ütlete: "Me oleme ju sinuga koos söönud ja joonud,

meie tänavail oled sa õpetanud!" Aga tema vastab: "Ma ei tunne teid, kust te olete tulnud! Jääge minust eemale, kõik teie ülekohtutegijad." Ja seal saab olema ulumine ja hammaste kiristamine, kui te näete Aabrahami, Iisakit, Jaakobit ja kõiki prohveteid Jumala riigis, aga endid olevat välja tõugatud. Ja inimesi tuleb idast ja läänest, põhjast ja lõunast, ning istub lauda Jumala riigis. Ja vaata, on viimaseid, kes saavad esimesteks ja esimesi, kes saavad viimasteks." See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

(Enne kui preester jõuab sõnagi öelda, heliseb tema taskus mobiiltelefon, preester vastab kõnele): "Räägi, Issand, su sulane kuulab"... "Jah, Issand, ma ütlen edasi..." (paneb telefoni ära).

Armsad õed ja vennad, praegu Jumal helistas mulle ja palus vabandada, et teda ei ole olemas ... Aga ta lisas, et kompensatsiooniks saavad kõik täna kirikus viibijad täieliku indulgentsi!

Jah, kaugemas minevikus oleks Jumala ilmutus, et teda olemas ei ole, kõlanud kindlasti šokeerivamalt kui tänapäeval. Kvantmehaanika seaduste järgi võiks Jumal samaaegselt nii olemas kui olemata olla. Inimese jaoks pole subatomaarses maailmas midagi kindlat - on ainult tõenäosus, et miski on mingil hetkel mingis kohas. Ja kui sellised reeglid kehtivad materiaalses, ehk moodsama terminiga füüsikaalses keskkonnas, siis vaimude maailm võib olla seda arusaamatum.

Teisalt muutub ettekujutus Jumalast ka iga inimese enda eluea jooksul - kui järele mõelda, siis on ju suur vahe, kuidas mõistab oma Loojat viieaastane, viieteistkümne- või viiekümne aastane inimene. Nii on igapähele otstarbekas endalt aeg-ajalt küsida, kas meie kujutlus Jumalast ei ole aegunud, kas me pea teda äkki rumalamaks või julmemaks kui me ise oleme? Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Pöörduge, pöörduge, siis te saate õndsaks! Muidugi on meie kohus iga päev end parandada ja oma halbade tegudest ning mõtetest pöörduda - kuid paraku päris radikaalselt see vist ei õnnestu. Vale ja halb ei ole nagu kinnas, mida pahempidi pöörates tuleks nähtavale vastandid: tõde ja headus.

Nii ei ole ka kerge vastata küsimusele, kas neid inimesi, kes õndsaks saavad, on rohkem või vähem kui neid, kes hukka lähevad. See küsimus vaevas inimkonda juba keskajal. XIII sajandi pühak Thomas Aquinost (1225-1274) oli veendunud, et õndsaks saab üksnes väike osa inimestest. Ta põhines oma arvamuses Jeesuse sõnadele: "Minge sisse kitsast väravast, sest lai on värav ja avar on tee, mis viib hukatusse, ja palju on neid, kes selle valivad!" (Mt 7,13).

Möödus üle neljasaja aasta, kui itaalia teoloog, redemptoristide ordu asutaja Alfonso de' Liguori (1696-1787) püha Thomase seisukohale hea vastuväite leidis: "Kas saab Jumala riik olla väiksem kui kuradi oma?" Kui õndsakssaajaid on vähe, kes võiks siis üldse loota nende sekka jõuda? Sel juhul peaks ju inimene endast üsna palju arvama, kui ta sõandab mõelda võimalusele, et just tema pääsenute hulka saab.

Paraku, armsad õed ja vennad, satume me niimoodi lõputusse kordusse, ja meie kinnas kulub pahempiditõmbamiste tõttu läbi enne, kui me nendes küsimustes selguse saame. Sest kuidas oleks võimalik meelega viimaseks jääda, mõtlemata vähemalt alateadlikult esimeseks saamise peale?

Ehk pole võrdlus kindaga siiski päris vale. Kinnast on tõepoolest vahel vaja ka pahempidi tõmmata - siis, kui sealt on vaja eemaldada prügi, kui vooder vajab parandamist või pesemist. Muidu on kinda primaarne eesmärk lihtsalt kaitsta meie käsi külma või vigastuste eest.

Sarnaselt tahab ka evangeelium meile ennekõike südamele panna, et palk ja taevane tasu ei ole ainus põhjus moraalseid otsuseid langetada ja tööd teha - voorused ja töö ise peavad meid kaasa kiskuma ja vaimustama. Muidugi tuleb vahel tõesti ette ka selliseid ülesandeid, mida saab täita ainult palgale mõeldes või surmaohust pääsemiseks.

Aga me võime uskuda, et Jeesus ei õpeta meile midagi üleliigset. Tähelepanelik lugeja märkab, et küsimusele, kui paljud saavad õndsaks, evangeelium ei vastagi. Ei vasta sellepärast, et see ei õpetaks meile midagi, ainult rahuldaks uudishimu. Jeesus tahab meid siinkohal hoiatada vaimuliku onupojapoliitika eest. Sest mis argument see on: "Me oleme sinuga koos söönud ja joonud, meie tänavail oled sa õpetanud!"? Mis kasu sellest kõigest siis on olnud, kui Jeesuse õpetusest midagi kõrva taha ei pandud?

Muidugi on meie elu suur mõistatus. Kui me aga jätame kõrvale mõttetud ja kasutatud küsimuseasetused, jääb meil rohkem aega ja energiat nende asjade jaoks, mis on kasulikud ja mõttekad. Aamen.